

ههنگه ژاڻ

ههنگه ژاڤ

چيروكي مندانان

محهمهه فهريق ههسهه

ويئه كيش: شيروان موحسين

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس
ههوليز - ههريمی کوردستاني عيراق

هه‌موو مافیك هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شەقامی گولان - هه‌ولێر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گیه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspres.com
وارگه‌ی ئینتەرنێت www.araspres.com
تەلەفۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

محهمهد فه‌ریق حه‌سه‌ن
هه‌نگه‌ژال
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٠٩٤
چاپی یه‌که‌م ٢٠١١
تیریتژ: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولێر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتیبه‌ی کتیبخانه‌ گشتیبه‌کان ٧٢ - ٢٠١١
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌که‌رم
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: کارزان عه‌بدولحه‌مید
هه‌له‌گری: تریسکه ئه‌حمهد
رێنووسی یه‌کگرتوو: به‌دران ئه‌حمهد حه‌بیب

چوار بۆلۈكە ورچى سېى و خرپن، دواى راوراوينى ئەو بەيانىيە، بەنيازى حەسانەو، لە نۆو سەوزەگىاي دامىنى چيادا، لالوپال لىي كەوتبوون. خويان دابووه بەر تىنى خۆرەتاوى مانگى گولان. لەو دەمەدا، ھەنگىك بە گىزوھور بەسەر بۆلۈكە ورچى چوارەمدا فرى. ھەنگى دووھمىش بە گىزوھور بەسەريدا فرى. ھەنگى سىيەمىش ھەر بە گىزوھور بەسەريدا فرى. گىزەگىزى مېشەھەنگ سەرنجى بۆلۈكە ورچى راکىشا. باويشكىكى دورودريژى دا، خوى كىشايەو و ئەمجا ھەلسا. ختووكەى بۆلۈكە ورچى يەكەمى داو راي پەراند. ختووكەى بۆلۈكە ورچى دووھمى دا و رايپەراند. ختووكەى بۆلۈكە ورچى سىيەمىش داو ئەويشى راپەراند. پرسى:

«داخۆ ھەك من لەم دەوروناو، ھەستى چالاككە دەكەم، ئىوھش ھەستتان پىكر دوو؟»

ھەرسىكيان پىكەو و تيان: «دنيا كشماتە. تەنيا خۆمانىن لەم دۆلەدا چالاكى دەنوينىن. بى خەم بە. ھىچ لە گۆرپىدا نىيە جىي باس بىت.»

چوارەم وتى: «خۆ من مەبەستم لە مروڤ نىيە!»

سيانەكەى تر و تيان: «دەسا ئەوھى ئىمە لىي بترسىن، تەنيا مروڤە!»

چوارەم وتى: «ئىوھ نەختىك گوى بگرن ورچىنە؟»

يەكەم توند گويەكانى خوى راکىشا و وتى: «من گويم گرتووه!»

سىيەم دوو دەنكە چوالە بادەمى خنىيە گويەكانى و دەستى بە چاوەكانىيەو ھەرت و وتى: «من ھەردوو گوى و ھەردوو چاويشم گرتوون. ئەمجا چى بکەين؟»

چوارەم وتى: «ورچىنە من بۆنى پوورە ھەنگ دەكەم!»

يەكەم وتى: «ئەمە يەكەم ھەوالى گرنكى ئەمروپە!»

دووھم وتى: «ئاي كە ھەنگوين خۆشە خوايە گيان! زارم بوى ئاو دەكات!»

سىيەم وتى: «لە كارى و ھادا دەستوبرد پىويستە. نەبادا گياندارى دىكە پى بزنان و پىشمان بکەون!»

دووھم پرسى: «لە كويىە با بەپەلە بوى بچىن؟»

چوارەم وتى: «كەواتە با سەرنجى ئاسمان بەين. بزانىن ئەم ھەنگانە رووھو كوى دەفرن؟»

يەكەم: «چاويك بکەن بە چوار!»

دووھم: «گوى بۆ گىزەھى ھەنگ رادىرن. ئەوان گىزەشيان موزىكە!»

سىيەم: «ئەم ھەلە بەفېرۆ مەدەن. بۆلۈكە ورچىنە!»

چوارەم «ئەوھ ھەنگىك، ئەوھ دووان، ئەوھ سىان و...»

به سهر بهرد و به نیو دړك و كه ندوله نندا، به غار شوین ههنگه كان كه وتن. ئەوان نه ده وهستان، چاوشیان بریبووو ئاسمان. بویه هه لده نووتان، ده كه وتن و هه لده سانه وه.

چوارهم به پشوو سواره وه وتی: «خزمینه.. ئەگەر بوهستین.. هه له یان.. ده كه یان و شوینه كه یان نادوژینه وه. ده بیټ هه ر پاكه یان!»

له هیکرا یه كه م وهستا. هه لسا یه وه و وهك مروّف له سهر لاقه كانی راوهستا و به هه ردوو دهستان ئاماژهی کرد و وتی: «خویه تی.. ئەرئ وه لّلا دوژیمه وه! ئەوه تا، ئەوه ههنگه ژالیکه، هوه تا به وه قه پاله به رزه وه!»

سیانه كه ی ده یكه ش وهستان. به لام هینده له پ وهستان، یه کی چه ند ته قله یه کیان لی دا و به سهر یه كتردا كه وتن. دوا ی كه میك خویان گرت ه وه و به شوین یه كدا له سهر چوارپهل وهستان. ئەمجا ئەوانیش هه مان ده ستور، هه لسانه وه سهر پاشوو. نه ختیكیش ماندوو بوو بوون. چنگیان کرد به چه تری بان چاویان و به رزه یانروانی.

دووه م: «چاوم لییه.. جا چوّن بیگه ینی؟ به شوینیکی زوّر پك و ئەسته مه وه یه!»

سییه م: «به داخه وه، باوه ر ناكه م كه سمان بتوانین بو ی سهر كه وین!»

یه كه م: «ئیه سهرنج بدن، بزانی له سهر ئەم هه موو شوینه خو شه دا، له كو ی هیلان ه یان کردوو؟ توخوا ئەوه شوینه؟»

دووه م: «ئاخر بو ئەوه ی ئیمه نه توانین بیگه ینی!»

ماوه یه كه له یه كودوو را مان. ئەمجا به ده وری خویاندا كه وتنه باوه خولی. له پ چواره میان وهستا. ئەوانی دیکه ش یه كه سهر وهستان و به سهر یه كدا كه وتن و به په له هه لسانه وه.

چوارهم وتی: «ئەرئ وه لّلا ئیفتیکم دوژییه وه.. ئەگەر بیټو به قسه م بکه ن ئەوا دلنیا بن زوّر به ئاسانی ده توانین بیگه ینی!»

چوارهم وهك مروّف قنج راوهستا و یه كه م چوو ه سهر شانی. دووه می ش چوو ه سهر شانی یه كه م. سییه می ش چوو ه سهر شانی دووه م.. چوارهم توند هه ردوو قاچی یه كه می گرت و یه كه م توند هه ردوو قاچی دووه م و دووه می ش توند هه ردوو قاچی سییه می گرت. به لام ههنگه ژال زوّر له وه به رزتر بوو بتوانن به و شیوه یه بیگه نی. له و ده مه دا، كه سییه م به په رو شه وه سهرنجی زاری ههنگه ژاله كه ی ده دا و بیری لی ده كرده وه، چوارهم له بنی بنه وه ته وا ماندوو بوو بوو. لاقه كانی كه وتبوونه له رزین و پشتی له ئازاردا وه ختابوو بی به دوو كه رته وه. بویه دوو نقورچی قایمی له هه ردوو قوله پیی بیوله ورچی یه كه م گرت.

یه كه م: به ده مه دا كه وت. تلور بووه وه و كر دی به بوله بول.

دووه م: به پشتدا كه وت. تلور بووه وه و كر دی به بوله بول.

سییه م: به سهردا كهوت. تلور بووه وه و كردى به بولهبول.

دواى ماوهيه كه هموو ههلسانه وه سهر پييان. پشوويان هاته وه بهر. درك و چقليان له خويان كرده وه.

چوارهم وتى: «ئيفتى يه كه م جارم له سهر حيساب مه كه ن. ئيفتيكى نوئى نايابم به خيالدا هاتوو. خو م ده زانم ئەم جارهيان يه كاويه كه. برواتان هه بيت، ئەگەر بيتو هاوكارىي ته واومان له نيواندا هه بيت، ئەوا ده يگه ينى!»

سيانه كه ي تر وتيان: «ئاماده ين بو راپه راندنى ئەم ئيفته نوئيه!»

چوارهم پيشكهوت و ئەوانى تر به دوايدا. داره به نيك هه روا هه شت نو هه نگاويك سهر وو هه نكه ژاله كه كه وتبوو. ببوله ورچه كان له شانى چيا كه وه بوئى سهر كه وتن، تا گه يشتنه بنى.

چوارهم به ههردوو چنگ، توند قه دى داره به نه كه ي گرت و لاقه كانى به قه دپاله كه دا شو ر كرده وه.

سييه م: ههردوو قوله پيئى چوارهمى توند گرت و لاقه كانى به قه دپاله كه دا شو ر كرده وه.

دووهم: ههردوو قوله پيئى سييه مى توند گرت و لاقه كانى به قه دپاله كه دا شو ر كرده وه.

هه رچى يه كه ميشه، به ده ستىكى قوله پيئى دووهمى توند گرت و لاقه كانى به قه دپاله كه دا شو ر كرده وه. به وى تريش خهريك بوو كونى هه نكه ژاله كه ي گه وه ره كرد. تاكو بتوانيت هه نگوينى لى دهر بينيت. له و ده مه دا، كه ئەم خهريك بوو چنگى بگاته شانەى هه نگوين، چوارهميان هاوارى لى ههلسا:

«براده رينه ئاگادارتان ده كه م كه وا نيوله په كانم ئەونده گه رم راهاتوون خهريكه بسووتين. باله كانيشم هينده ماندوو بوون، وهخته له بن دهر بين! من له وه زياتر بهرگه ناگرم. بوئيه ناچارم ده بيت بو ماوهيه كه كورت ده ست بهرده م. پشووويه كه دهده م. تفيك له نيو له په گه رمه كانم ده كه م و پاشان قه دى داره به نه كه ده گه رمه وه. تكايه ئاگادارى خوتان بن!»

ئه وه نده ي وت و له پر ههردوو ده ستى بهردا. ئيدى هه ر چواريان به ته پاو تل به قه دپالى چيا كه دا خلور بوونه وه. ده وه نيان شكانده وه. بنچكيان شيلا. بهرد و گليان تلور كرده وه. بهده م هه لديرانه وه ده يانبولاند و هاواريان ده كرد. چنگيان له بهرد و دارى چيا كه گير ده كرد بو ئەوه ي خويان بگه رنه وه. به لام هه وله كانيان بي سوود بوون. كه سيان خويان پى نه گيرايه وه. دوا جار، هه ريه كه له بن ده وه نيكي بناردا گرسايه وه. كرديان به فيزاح و بولهبول. ده نكيان لى هه لبري بوو، نه يانده برييه وه.

له ناكاو ورچيكي تيسكن و سپى، نه ختيك له مان قه له وتر، به غار به ده نكيان وه هات. به رسينگ و سه ريشتى ده له رينه وه. گه يشته ئاستى بيچوو و رچه كان و ههلسايه سهر پييان.. بولاندى.. ئەوه نده قايم بولاندى، ئەشكه وته كان ده نكيان دايه وه:

«ئەو چىتان لى قەوماوۋە بۆلۈپ چىقارغان؟ كەمتىيار پەلامارى داۋن؟ گورگ ھەلمەتى بۇ ھىناون؟.. پلنگ و وىرتان ديوە؟.. پىم بلېن، تا ھەر ئىستا ئەوۋى خراپە پىيان بىكەم و لەم دەورونوۋەيان دوور بىخەمەو!»

ئەمجا دەستى دايە باليان. يەكەيەكە ھەلى ساندنەوۋە. دىك و چىقۇل و وردە زىخەكانى لە گيانيان دەرھىنا. پاشان چوو لە كوولەكەيەكەدا ئاۋى بۇ ھىنان و كرديشى بەدەميانەوۋە، تاكو ترسيان لەبىر بباتەوۋە. دواى ئەوۋى ھاتنەوۋە سەرخۇ، بەسەرھاتەكەيان بۇ گىرايەوۋە. ورچەكە وتى: «ئارام بن، خەمتان نەبىت، دواى تاۋىكى كورت دەگەرپىمەوۋە لاتان. بەنيازى دىدار.»

*

زۆرى نەخاياند، ورچەكە بە سەتلىكى گەورە و پەيزەيەكى ئەفسونىي درىژ درىژى سەد پلەيىيەوۋە، گەرايەوۋە بۇ لايان. ئەمسەرى لە بنارى چيا دانا و ئەوسەرىشى بە زارى ھەنگەژالەكەوۋە نا. بەدەم گۇرانى وتنەوۋە، پلە پلە بۇ سەركەوت. بىۋلە ورچەكان دايان لە ھارەي چەپلەپىزان. ئەوان لە خۇشياندا لە جىي خويان ھەلدەبەزىنەوۋە.

يەكەم: «لەو دەچىت لە ئىمە زىرەكتر بىت!»

دوۋەم: «لەوانەيە وا بىت! ئەوۋى راستى بىت من خۇم نازانم زىرەكەيەكەم لە چ ئاستىكدايە!»

سىيەم: «ئاخر پى دەچىت ئەو نىكەي سالىك تەمەنى لە ئىمەمانان زياتر بىت!»

يەكەم: «سالىكىش بۇ ورچ زۆرە!»

چوارەم: «بۇچى لىي نەپرسىن؟»

دوۋەم: «كەي كاتى ئەوۋەيە؟ دەبوايە ئىمەش ھاوکاريمان بىكردايە.»

ھەنگ ورووژان و بەھەموو لايەكەدا بلاۋبونەوۋە. بەلام ورچ بىياك بوو. بە چىنگ شانەي ھەنگونى لەو تلىشە چيايە دەرەھىنا و دەيكرە ناو سەتلە مەزىنەكەوۋە. بىچوۋە ورچەكان لە ترسى ھەزاران ھەنگى ورووژاۋ نەياندەوۋىرا بە پەيزە درىژەكەدا سەرىكەون. ئەوان لە بنارى چياكەوۋە بەپەرۋەشەوۋە سەپىريان دەكرە. چاويان لە دەستى ورچە گەورەكەوۋە بوو.

*

زۆرى نەخاياند، ھەر پىنجيان لە كەنارى چەمەكەي پايان، لەسەر تاشەبەردىكى گەورە كۆبونەوۋە. ئەوان ھەنگوينيان دەخوارد، كاتىك دىتيان ژمارەيەك ورچى گەورە گەورە بەھەلەداۋان بەرەولايان دىن. ورچە گەورەكان دەيانگرماند و دەيانبۇلاند. يەككىيان بەپەرۋەشەوۋە بانگى كردن:

«ئەو ئىۋە لە كوۋىن وردىلەكان؟ لە كەيەكەوۋە لە دووتان دەگەرپىن؟ جىگە نەما نەپىشكىن!»

یه که م: «ئەو دەیکمە لە دووم دەگەریت! وا دەزانیت ون بووم!»
دوو م: «ئەو هشیان دایکی منە! توخواکە ی وای زانیو شتیکم بەسەر هاتوو!»
سییە م: «ئەو هشیان دایکی منە، لەوانە یه وای زانیییت بچکۆلە م و ری دەرنابە م!»
چوارە م: «هۆهۆ ئەو ی دوا ی دواو هشی دایکی خۆ مە. ئەو هنده بە دوا ما کونا و کونی کردوو ه توانای لی براو!»

پینجە م «بیۆلە و رچینه، پی دەچیت ئە و دایکانە پیویستیان بە کۆ مە کی ئیمە هە بییت!.. هە ی دی! با بەرە و پرویان بچین. هەنگوینی شانە تان لە بیرنە چیت، ئە وان ئیستا برسیانە!»

۱۹۹۹/۶/۱۲

هەنگە ژال: هەنگی لە کون و تلیشە بەر دی چیا دا هیلانە کردوو.
ئیفیتیکم بە خە یالدا هات: فیلیکم بە خە یالدا هات.
ویژ: گیانداریکی درنده یه، لە جوړی پلنگه و بچوو کتره.
بیۆلە و رچ: بیچوو و رچ.
پوورە هەنگ: کۆ مە لگە ی هەنگ.
چوالە بادە م: دەنکە بادە می فەریک.
دارە بە ن: ئە و درەختە ی قە زوان دەگریت و بنیشتی لی بەر هە م دیت.
دەو ه ن: درەختی بچوو ک.
هە لسانە وه سەر پاشوو: لە سەر لاق پراو هستان.
لە هیکرا: لە ناکاو.
پاین: دامین.

